

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/117/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124212415
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:6124212415.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E., F. G. XXX/XX, právne zastúpený: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom Dolný Kubín, Radlinského 1735/29, IČO: 50 120 000, proti žalovanému: CERAMIC HOUSES EU, s.r.o., so sídlom Lučenec, Ľ. Podjavorinskej 8, IČO: 47 084 065, právne zastúpený: JUDr. Renáta Endrödyová, advokátka so sídlom Lučenec, Dr. Herza 26, o zaplatenie 15 340,14 EUR s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/24/2024-311 zo dňa 05.03.2025, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 15 340,14 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne z danej sumy od 15.10.2023 do zaplatenia a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.
2. Žalobca sa nároku domáhal dôvodom vrátenia súm zaplatených žalovanému na základe zmluvy o dielo uzavretej dňa 22.08.2023, od ktorej následne odstúpil. Až do vykonania prvého pojednávania vo veci dňa 23.10.2024 nebolo medzi stranami sporné uzavretie zmluvy o dielo dňa 22.08.2023 ako právneho základu pre žalobcom uplatnený nárok a ani jej obsah. Rovnako nebolo sporné, že žalobca na základe uvedenej zmluvy uhradil žalovanému sumu 15 340,14 EUR na základe žalovaným vystavených faktúr. Nebolo sporné, že dňa 28.08.2023 doručil žalobca žalovanému mailové podanie, ktorým odstúpil od zmluvy zo dňa 22.08.2023. Rovnako nebola sporná ani skutočnosť, že žalovaný žalobcom poskytnuté plnenia, na vrátenie ktorých ho žalobca opakovane vyzval, žalobcovi nevrátil. Na pojednávaní dňa 23.10.2024 sa žalovaný proti žalobcom uplatnenému nároku prvýkrát v konaní začal brániť tvrdením o vzniku zmluvného vzťahu ešte pred uzavretím zmluvy o dielo zo dňa 22.08.2023, a to na základe zmluvy o dielo z 31.07.2023. Žalovaný tvrdil, že na základe zmluvy o dielo zo dňa 31.07.2023 aj vykonal určité práce, ktorých cenu by mu bol žalobca povinný uhradiť. Žalobca rozporoval tvrdenie žalovaného o vzniku platného zmluvného vzťahu na základe zmluvy o dielo zo dňa 31.07.2023, ako aj skutočnosť, že na základe uvedenej zmluvy žalovaný vykonal akékoľvek práce. Medzi stranami bola taktiež sporná platnosť odstúpenia od zmluvy o dielo, a to z dôvodu absencie písomnej formy uvedeného odstúpenia, ako aj absencie vážnosti vôle žalobcu od zmluvy odstúpiť. Bolo sporné, či žalovaný vykonal práce na základe zmluvy o dielo z 22.08.2023, v akom rozsahu a kedy.
3. Prvotne skúmal, kedy a na základe akého právneho úkonu vznikol medzi stranami sporu právny vzťah zo zmluvy o dielo. Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že so žalovaným uzavrel zmluvu o dielo dňa 22.08.2023. Žalovaný uvedené skutkové tvrdenie spočiatku nepopieral. Naopak, v odpore proti platobnému rozkazu výslovne uviedol, že je pravdivé tvrdenie žalobcu, že dňa 22.08.2023 uzatvoril

ako objednávateľ so žalovaným ako dodávateľom zmluvu o dielo. Na pojednávaní dňa 23.10.2024 advokátka žalovaného v rámci úvodného prednesu uviedla, že zmluva o dielo bola podpísaná žalobcom 14.08.2023 a žalovaným 22.08.2023. Prvé skutkové tvrdenie o tom, že medzi stranami sporu mal vzniknúť zmluvný vzťah už skôr, bolo vykonané konateľom žalovaného pri jeho výsluchu. Konateľ žalovaného uviedol, že so žalobcom uzatvoril zmluvu o dielo dňa 31.07.2023 a podľa uvedenej zmluvy aj následne postupoval, vykonal čiastkové činnosti v zmysle uvedenej zmluvy, najmä vyrobil steny rodinného domu. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi stranami sporu bola zmluva o dielo platne uzatvorená dňa 22.08.2023. Žalovaný svoje skutkové tvrdenie, že ešte pred uvedeným dátumom platne uzatvoril so žalobcom zmluvu o dielo, a to dňa 31.07.2023, resp. 01.08.2023, prípadne v inom nasledujúcom dátume, nepreukázal. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaný uviedol, že prvý návrh zmluvy o dielo podpísal žalobca už dňa 31.07.2023, tento návrh zmluvy o dielo bol následne, na základe požiadaviek žalobcu prepracovaný, dňa 14.08.2023 podpísal žalobca druhý návrh zmluvy, ktorý následne podpísal aj žalovaný dňa 22.08.2023. Žalovaný teda sám tvrdil, že pokiaľ aj podpísal žalobca listinu označenú ako zmluva o dielo, v ktorej bol uvedený (predtlačný) dátum jej podpisu žalobcom ako objednávateľom dňa 31.07.2023, jednalo sa len o návrh zmluvy o dielo, ktorý bol následne prepracovaný a po opätovnom zaslaní návrhu zmluvy o dielo a jeho podpísaní žalobcom, podpísaný aj samotným žalovaným. Na preukázanie uvedeného skutkového tvrdenia žalovaný aj predložil listinu označenú ako zmluva o dielo, ktorá bola podpísaná len zo strany žalobcu ako objednávateľa, v ktorej bol uvedený (predtlačný) dátum podpisu dňa 31.07.2023. Súčasne s predložením uvedenej listiny predložil žalovaný aj zmluvu o dielo, ktorá bola zo strany žalobcu podpísaná dňa 14.08.2023 a zo strany žalovaného dňa 22.08.2023, ktorá je opatrená aj prijímacou pečiatkou žalovaného zo dňa 21.08.2023. Až dňa 12.12.2024 predložil žalovaný súdu listinu označenú ako zmluva o dielo, ktorá jej podpísaná žalobcom ako objednávateľom a žalovaným ako dodávateľom. Žalobcom mala byť listina podpísaná dňa 31.07.2023, pričom dátum podpisu bol predtlačný a žalovaným ako dodávateľom rovnako dňa 31.07.2023, pričom deň a mesiac podpisu zmluvy boli do zmluvy ručne vpísané. Podľa článku 13.11 zmluvy o dielo mala byť zmluva vyhotovená v dvoch rovnopisoch, z ktorých po jednom prevezme každá zmluvná strana. Žalovaný preto v prípade, že by došlo k podpisu zmluvy, mohol disponovať len jedným podpísaným rovnopisom, keďže druhý rovnopis by obdržal žalobca. Pokiaľ aj žalobca namietal, že mu podpísaný rovnopis zmluvy zo dňa 31.07.2023 doručený nebol, sám žalovaný uviedol, že podpísaná zmluva nemusela byť nevyhnutne zasielaná poštou, ale k výmene zmluvných dokumentov mohlo dôjsť aj osobne. Uvedené však nič nemení na skutočnosti, že žalovaný mohol disponovať len jedným podpísaným rovnopisom zmluvy o dielo. Ak teda súdu predložil spolu s odporom proti platobnému rozkazu z jeho strany nepodpísaný rovnopis zmluvy o dielo, ktorý bol podpísaný žalobcom, nemohol súčasne k uvedenému dňu disponovať aj ďalším rovnopisom zmluvy, ktorý bol z jeho strany podpísaný (keďže druhý rovnopis by obdržal žalobca). Už len okrajom súd uvádza, že zmluvy o dielo, ktoré boli predložené žalovaným a mali byť podpísané žalobcom dňa 31.07.2023, nie sú totožné. Zmluva o dielo, ktorá bola podpísaná len žalobcom, pozostáva zo 14 strán, pričom podpisy zmluvných strán sú umiestnené na konci strany č. 14. Zmluva o dielo, podpísaná žalobcom aj žalovaným, pozostáva zo 16 strán, pričom podpisy zmluvných strán sa nachádzajú na strane 16. Skutočnosť, aký návrh zmluvy o dielo bol doručený žalobcovi na podpis, preukazuje aj mail H. I. zo dňa 01.08.2023 vrátane jeho prílohy, ktorým bol zaslaný žalobcovi upravený návrh zmluvy. Prílohou uvedeného mailu bol návrh zmluvy o dielo s predtlačným dátumom podpisu 31.07.2023 v rozsahu 14 strán, t. j. v rozsahu, aký bol následne podpísaný žalobcom. Žalobca uviedol, že návrh zmluvy, ktorý mu bol doručený dňa 01.08.2023, vytlačil, podpísal a doručil následne fyzicky žalovanému. Taktiež žalobca uviedol, že predtlačný dátum na návrhu zmluvy neprepisoval, hoci aj návrh podpísal dňa 01.08.2023. Žalovaným predložená zmluva o dielo zo dňa 31.07.2023, ktorá je ním aj podpísaná, obsahuje údaj o podpise listiny zo strany žalovaného, ktorý bol vypísaný ručne, a to 31.07.2023. Javí sa nelogické, aby žalovaný doplnil do zmluvy v čase, keď ju fyzicky podpisoval, iný dátum, ako dátum reálneho podpisu. Ak totiž žalobca návrh zmluvy podpísal dňa 01.08.2023, je nepochybné, že fyzicky bol návrh doručený žalovanému najskôr dňa 02.08.2023, kedy ho aj najskôr mohol žalovaný reálne podpísať. Napriek tomu však žalovaný predložil súdu zmluvu o dielo, v ktorej je ručne dopísaný ako dátum, kedy mal podpísať zmluvu, deň 31.07.2023. Ďalej prílohou zmluvy o dielo bol pôdorys, ktorý bol zo strany žalovaného podpísaný až dňa 22.08.2023, t. j. v ten istý deň ako bola podpísaná zmluva o dielo, z ktorej žalobca odvodzoval svoj nárok. Súd mal preukázanú skutočnosť, že strany sporu neuzatvorili pred 22.08.2023 platne zmluvu o dielo, ktorú by považovali za právny základ ich zmluvného vzťahu, aj z ich následnej mailovej komunikácie a správania. H. I. mailom zo dňa 13.08.2023 zaslal žalobcovi opravenú verziu zmluvy o dielo a vyzval ho, aby zmluvu vytlačil a zaslal mu ju. Žalovaný teda „opravil“ návrh zmluvy o dielo, čo korešponduje aj s jeho skutkovým tvrdením uvedeným v odpore a dňa 13.08.2023 zaslal návrh žalobcovi na podpis.

Javí sa úplne nelogické, aby žalovaný dňa 02.8.2023 (najsťôr) uzatvoril so žalobcom zmluvu o dielo a už dňa 13.08.2023 zasielal žalobcovi na podpis inú (novú) zmluvu. Tiež prihladol ku mailu, ktorý zaslala dňa 21.08.2023 žalobcovi J. B., v ktorom uviedla, že sa mu „dovoľuje predstaviť“. Uvedená svedkyňa pritom pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že zabezpečuje komunikáciu s klientom od podpisu zmluvy o dielo až do odovzdania diela. Napriek uvedenému tvrdeniu však svedkyňa prvý krát kontaktovala žalobcu až dňa 21.08.2023. Žalobcu pritom informovala, že zmluva doposiaľ nebola doručená. Z uvedeného je zrejmé, že sa jednalo o zmluvu o dielo, zaslanú žalobcovi mailom zo dňa 13.08.2023, ktorú žalobca podpísal dňa 14.08.2023. Z mailu J. B. zo dňa 21.08.2023 je zrejmé, že do kontaktu so žalobcom neprišla už skôr, teda na základe zmluvy zo dňa 31.07.2023. Ak svedkyňa zabezpečuje komunikáciu s klientom od podpisu zmluvy, nepochybne by v prípade, ak by bola uzavretá zmluva o dielo medzi stranami sporu dňa 31.07.2023 (resp. 02.08.2023) bola kontaktovala žalobcu už skôr. Rovnako v mailovej komunikácii strán sporu strany vždy ako právny základ ich zmluvného vzťahu uvádzali zmluvu o dielo zo dňa 22.08.2023, teda nie inú zmluvu o dielo, najmä nie z dátumu 31.07.2023. Žalobca mailom zo dňa 28.08.2023 odstúpil od zmluvy zo dňa 22.08.2023. Žalovaný v žiadnej zo svojej následnej komunikácie so žalobcom nespochybnil, že by zmluvný vzťah medzi nimi bol založený práve uvedenou zmluvou o dielo a nepoukázal na skutočnosť, že právnym základom zmluvného vzťahu medzi nimi by mala byť iná zmluva o dielo. Naopak, J. B. v maile zo dňa 04.10.2023 uviedla, že zmluva o dielo bola podpísaná dňa 22.08.2023. Napokon i faktúra na zabezpečenie výroby diela bola vystavená žalobcovi v súlade s dojednaním uvedeným v článku 7.7 zmluvy o dielo zo dňa 22.08.2023, t. j. v sume 9 331,97 EUR + DPH, nie vo výške uvedenej v článku 7.8 návrhu zmluvy o dielo zo dňa 31.07.2023, v ktorom bola uvedená suma 9 879,11 EUR + DPH. J. B. mailom zo dňa 18.09.2023 žalobcovi oznámila, že podľa zmluvy o dielo mala byť výroba domu ukončená 18.09.2023. Uvedený dátum ukončenia výroby domu zodpovedá zmluvnému dojednaniu článku 8.4 zmluvy o dielo zo dňa 22.08.2023, nie dojednaniu uvedenému zmluve o dielo zo dňa 31.07.2023, podľa ktorého mala byť výroba domu v závode ukončená 04.09.2023. Žalovaný súdu predložil návrh dodatku č. 1 k zmluve o dielo zo dňa 22.08.2023. Hoci aj uvedený dodatok nebol stranami sporu podpísaný, z formulácie označenia dodatku, ktorého znenie pripravil žalovaný, jednoznačne vyplýva, že za právny základ zmluvného vzťahu so žalobcom považoval zmluvu o dielo zo dňa 22.08.2023.

4. Bolo preukázané, že žalobca od zmluvy o dielo z 22.08.2023 platne odstúpil mailovým oznámením zo dňa 28.08.2023. Odstúpením od zmluvy došlo v súlade s § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej ak „OZ“) k zrušeniu zmluvy od začiatku. Žalobca odstúpil od zmluvy v súlade so zákonným ustanovením § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka a táto skutočnosť ani nebola medzi stranami sporná. Uvedené vyplynulo aj z ďalších vyjadrení, a to najmä z vyjadrenia zo dňa 24.10.2023, 27.10.2023 a najmä vyjadrenia advokáta žalobcu na pojednávaní dňa 23.10.2023. Napokon, strany sporu si právo žalobcu ako objednávateľa odstúpiť od zmluvy až do zhotovenia diela dojednali aj v článku 13.3 zmluvy o dielo zo dňa 22.08.2023. Nebolo preukázané splnenie podmienok pre odstúpenie od zmluvy v zmysle § 642 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to minimálne z dôvodu, že žalovanému ako zhotoviteľovi nebola poskytnutá primeraná lehota na nápravu. Odstúpenie od zmluvy z 28.08.2023 bolo platným právnym úkonom. Keďže zmluva o dielo zo dňa 22.08.2023 bola uzavretá písomne v súlade so zákonným ustanovením § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka, muselo aj odstúpenie od zmluvy byť vykonané v písomnej forme. Odstúpenie od zmluvy zo dňa 28.08.2023 vykonané žalobcom spĺňalo požiadavky písomného právneho úkonu podľa § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Odstúpenie od zmluvy žalobca vykonal elektronickými prostriedkami (mailom), pričom uvedený úkon umožňoval zachytenie jeho obsahu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila (žalobca). Z mailu žalobcu zo dňa 28.08.2023 bolo možné jednoznačne určiť, a to nespochybniteľným a jednoznačným spôsobom, jeho obsah. Taktiež bolo jednoznačné a bez akýchkoľvek pochybností, kto (ktorá osoba) úkon vykonal. Pokiaľ aj advokátka žalovaného poukazovala na to, že úkon neobsahoval vlastnoručný podpis žalobcu, nemal preukázané, že by uvedená skutočnosť mala za následok neplatnosť úkonu. Žalobca na záver mailu uviedol svoje meno a priezvisko. V tejto súvislosti súd poukázal aj na právne závery v rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoCsp/52/2023, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/252/2015. Na okraj uviedol, že medzi stranami sporu nevznikla žiadna pochybnosť o tom, kto uvedený právny úkon (odstúpenie od zmluvy) zo dňa 28.08.2023 vykonal, keďže uvedený právny úkon bol vykonaný z mailovej adresy, ktorá bola komunikačnou adresou žalobcu od vzniku zmluvného vzťahu so žalovaným. Rovnako nebola preukázaná absencia vážnej vôle žalobcu od zmluvy odstúpiť. Pokiaľ aj žalovaný poukazoval na následnú komunikáciu strán sporu, z ktorej vyplynulo, že komunikovali o zmenách, ku ktorým malo dôjsť na diele oproti uzavretej zmluve o dielo, žalobca logicky akceptovateľnými dôvodmi vysvetlil, prečo k uvedenej komunikácii došlo. Uviedol, že aj po odstúpení od zmluvy zvažoval možnú spoluprácu so žalovaným, pričom ako právnu formu zvažoval uzavretie novej zmluvy o dielo, prípadne dodatku

ku zmluve. Preto aj po odstúpení od zmluvy formuloval vo vzťahu k žalovanému svoje požiadavky na dielo. Žalobca však nevykonan žiaden úkon, ktorým by prejavil vôľu zrušiť účinky odstúpenia od zmluvy, odstúpenie neodvolal, nezrušil. Naopak, v maile adresovanom žalovanému z 05.10.2023, ktorým odpovedal na mail žalovaného zo dňa 04.10.2023, potvrdil, že sa jedná o skutočné a vážne odstúpenie od zmluvy.

5. Odstúpením od zmluvy o dielo zo dňa 22.08.2023 došlo k jej zrušeniu. V súlade so zákonným ustanovením § 457 Občianskeho zákonníka, ak bola zmluva zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Zákonné ustanovenie § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka obsahuje osobitnú úpravu nároku zhotoviteľa v prípade odstúpenia od zmluvy objednávateľom. Zhotoviteľovi v tomto prípade prislúcha právo na zaplatenie sumy, ktorá pripadá na práce už vykonané, pokiaľ nemôže ich výsledok použiť inak a na náhradu účelne vynaložených nákladov, pričom ustanovenia o bezdôvodnom obohatení sa nepoužijú. Mal za to, že vo vzťahu k plneniam poskytnutým na základe zmluvy o dielo žalobcom ako objednávateľom, prihliadajúc ku zistenému skutkovému stavu (keď nebolo preukázané, že by žalovaný na základe zmluvy o dielo akékoľvek práce vykonal), bolo potrebné na vrátenie žalobcom poskytnutých plnení aplikovať ustanovenie § 451 a § 457 Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca uhradil na základe zmluvy o dielo zo dňa 22.08.2023 žalovanému spolu sumu 15 340,14 EUR, na základe žalovaným vystavených faktúr. Žalovaný, s poukazom na zákonné ustanovenie § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka, tvrdil, že žalobcovi neprislúcha žalovaný nárok z dôvodu, že určité práce na diele už vykonal, pričom ich výsledok nemôže použiť inak, a ktorých hodnota presahuje sumu žalobcom vykonaných úhrad. Žalovaný však nepreukázal, že práce vykonal v období trvania zmluvného vzťahu medzi stranami sporu, t. j. od 22. 8.2023 do 28.08.2023. Žalovaný predložil súdu vyčíslenie vykonaných zrealizovaných prác zo zmluvy o dielo, vyhotovené dňa 06.12.2024, ktorým vyčísliť vykonané práce na 27 615,02 EUR. Z uvedeného vyčíslenia však nie je zjavné (s výnimkou nákladov na obhliadku pozemku), kedy mali byť práce vykonané. Žalovaný si vyčísliť náklady na výrobu stien, nepreukázal však, že uvedené steny vyrobil práve v období trvania zmluvného vzťahu so žalobcom, t. j. od 22.08.2023 do 28.08.2023. Konateľ žalovaného pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že nevie presne uviesť, kedy boli steny vyrobené, ale bolo to určite do dátumu 28.08.2023. Svedkyňa J. B. na pojednávaní uviedla, že steny sa začali vyrábať v auguste, asi v polovici, nevedela však uviesť, či to bolo pred podpisom druhej zmluvy. Z mailu zo dňa 18.09.2023 od J. B. žalobcovi vyplynulo, že steny mali byť vyrobené dňa 18.09.2023. V uvedenom maile J. B. výslovne uviedla, že na základe „dnes“ ukončenej výroby domu zasiela v prílohe faktúru za výrobu. Pokiaľ by aj bolo prihliadnuté k tvrdeniu konateľa žalovaného, že po vyrobení stien tieto ešte podliehali 10-dňovému procesu schnutia, v zmysle uvedeného mailu mohli byť steny vyrobené najskôr dňa 08.09.2023, čo je nepochybne po odstúpení od zmluvy o dielo. Žalovaný žiadne iné dôkazy, ktorými by preukázal, kedy boli steny vyrobené, nenavrhol vykonať a svoje skutkové tvrdenie, že k výrobe stien došlo do odstúpenia od zmluvy nepreukázal. Rovnako tak žalovaný nepreukázal, že k vyhotoveniu projektovej dokumentácie pre stavebné povolenie a realizačný projekt došlo v čase trvania zmluvného vzťahu medzi stranami sporu. Žalobca spochybnil vykonanie akýchkoľvek prác zo strany žalovaného. Žalovaný tvrdenú projektovú dokumentáciu, za vyhotovenie ktorej si uplatnil náklady vo výške 2 940,- EUR a 3 843,- EUR, ani dôkaz preukazujúci, že bola vyhotovená v čase trvania zmluvného vzťahu medzi stranami sporu, nepredložil. Pokiaľ ide o náklady na obhliadku na mieste samom, je nepochybne, že obhliadka bola vykonaná dňa 30.08.2023, teda po zániku zmluvného vzťahu medzi stranami sporu. Na základe uvedených skutočností, keďže žalovaný nepreukázal, že by mu prislúchalo právo na zaplatenie prác už vykonaných na základe zmluvy o dielo zo dňa 22.08.2023, uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi plnenie (bezdôvodné obohatenie) vo výške 15 340,14 EUR, ktoré vykonal na základe právneho dôvodu, ktorý odpadol, t. j. zmluvy o dielo, od ktorej bolo platne odstúpené.

6. Súd rozhodol, že žalovaným navrhnutý dôkaz – obhliadku stien rodinného domu na mieste samom (u žalovaného) nevykoná, keďže zistený skutkový stav bol dostačujúci pre rozhodnutie vo veci. Vykonávanie ďalšieho dokazovania by preto bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Aj v prípade, ak by pri obhliadke bola zistená existencia vyrobených stien, vykonaním obhliadky by nebolo možné zistiť, kedy steny boli vyrobené, najmä či boli vyrobené v čase od podpisu zmluvy o dielo, t. j. od 22.08.2023 do odstúpenia od zmluvy, t. j. do 28.08.2023.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Pre posúdenie opodstatnenosti uplatneného nároku a jeho výšky sa stalo rozhodujúcim posúdenie otázok, kedy došlo medzi stranami sporu k uzavretiu zmluvy

o dielo, či došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy a ak došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy, z akého dôvodu a s akými právnymi následkami. So spôsobom, akým sa súd prvého stupňa vysporiadal s danými otázkami, nesúhlasí. V ustálení momentu uzavretia zmluvy dielo sa zameralo výlučne na argumenty spočívajúce v skutkových tvrdeniach strán sporu, ich vyjadreniach, na skúmaní ich mailovej komunikácie, kde miestami až prehnane detailisticky a formalisticky analyzuje jednotlivé vyjadrenia strán sporu alebo bazíruje na slovíčkach, ale zároveň absolútne opomenul vysporiadať sa s obsahom argumentácie žalovaného obsiahnutej v písomnom podaní zo dňa 12.12.2024 a ďalších prednesoch na pojednávaniach, kde poukazoval na ust. § 43a až § 43c Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie videl problém v použitom pomenovaní listiny z 31.07.2023, ktorú žalovaný v odpore označil ako „prvý návrh zmluvy o dielo“, z čoho dôvodil, že nešlo o zmluvu samotnú, ale že z tohto návrhu nikdy zmluva nevznikla. Za povšimnutie stojí fakt, že rovnaké pomenovanie listiny zo dňa 22.08.2023 v podanom odpore už prvostupňovému súdu neprekáža. Žalovaný v odpore uviedol „Avšak žalobca neuviedol fakt, že prvý návrh zmluvy o dielo podpísal už dňa 31.07.2023. Tento návrh zmluvy bol následne na základe požiadaviek žalobcu prepracovaný a dňa 14.08.2023 podpísal žalobca druhý návrh zmluvy, ktorý následne podpísal aj žalovaný dňa 22.08.2023. Nie je teda pravdivé tvrdenie žalobcu, že by žalovaný nereflektoval na jeho požiadavky.“ Z uvedeného je zjavné, že pre označenie oboch zmlúv v podanom odpore použil žalovaný rovnaké pomenovanie. Pre správne posúdenie významu toho, čo bolo uvedené v podanom odpore, je potrebné vnímať kontext celého napísaného textu a účel, ktorý ním autor sledoval alebo problém, ku ktorému sa ním vyjadroval. Uvedeným odporom reagoval žalovaný na tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe, kde žalobca uviedol len to, že dňa 22.08.2023 uzatvoril so žalovaným zmluvu o dielo a vôbec nespomenul prvú zmluvu z 31.07.2023. Žalovaný upozornil len na to, že prvá zmluva bola uzatvorená už 31.07.2023, a preto bude potrebné sa s jej existenciou vysporiadať a bez ohľadu na názov oboch listín ich bude potrebné právne posúdiť a vyhodnotiť podľa ich obsahu v súlade s § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca podpísal zmluvu dňa 31.07.2023 nepoprel, preto túto skutočnosť považuje za nespornú. Následne sa prvostupňový súd zameralo na spochybnenie, resp. vyvrátenie toho, či mohla byť zmluva, ktorá bola žalobcom podpísaná 31.07.2023, podpísaná aj žalovaným a poukázal na to, že žalovaný nemohol disponovať dvoma rovnopismi zmluvy zo dňa 31.07.2023, a to jedným podpísaným len žalobcom, ktorý bol priložený k odporu a druhým, podpísaným už obidvoma zmluvnými stranami, ktorý bol súdu zaslaný ako príloha písomného podania žalovaného z 12.12.2024. Súd však neupozornil strany sporu, že túto okolnosť vníma ako spornú a neumožnil stranám sporu (najmä žalovanému), aby sa k nej vyjadrili, čo žalovaný vníma ako porušenie práva na spravodlivý proces. Poukázal na ust. § 150 ods. 2 CSP a po výzve súdu by bol vysvetlil, že v elektronickom archíve svojich obchodných listín archivoval aj sken zmluvy z 31.07.2023 podpísanej len žalobcom, a preto vedel tento sken zmluvy poskytnúť súdu spolu s podaným odporom v elektronickej podobe. Pokiaľ súd prvého stupňa konštatoval, že nejedná sa o totožné zmluvy, keď zmluva o dielo, ktorá bola podpísaná len žalobcom, pozostáva zo 14 strán a podpísaná žalobcom aj žalovaným pozostáva zo 16 strán, pričom podpisy zmluvných strán sa nachádzajú na 16. strane, avšak nevysvetlil bližšie, aké listiny porovnával, ale ak porovnáme zmluvu, ktorá bola pripojená k odporu a zmluvu, ktorá bola pripojená k písomnému podaniu z 12.12.2024, ide o totožné listiny, obidve podpísané na strane 14 na tom istom mieste. Hľadanie rozporu v dátume podpísania zmluvy zo dňa 31.07.2023 už skutočne vyznieva ako „znásilňovanie“ faktov na dosiahnutie chcenej interpretácie. Zamýšľal sa nad tým, či skutočne mohol žalovaný podpísať zmluvu 31.07.2023, keď z mailovej komunikácie H. I. vyplynulo, že návrh tejto zmluvy s predtlačným dátumom 31.07.2023 posielal žalobcovi mailom 01.08.2023. To, že žalobca dátum na zmluve neprepisoval, hoci ju tiež podpísal v iný deň, ako bol uvedený na zmluve, sa súdu nelogické nevidelo. Namietal, že súd sa nevysporiadal s ustanoveniami § 43a až § 43c a § 44 Občianskeho zákonníka, z ktorých ustanovení jednoznačne vyplýva, že pre posúdenie toho, či došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy zo dňa 31.07.2023 je úplne irelevantné skúmať, kedy a ako ju podpísal žalovaný a či dátum, kedy ju podpísal, je na zmluve uvedený správne alebo nesprávne. Uvedená okolnosť nič nemení na skutočnosti, že najneskôr dňa 01.08.2023 žalobca prijal návrh žalovaného a najneskôr dňa 02.08.2023 bol žalobcom prijatý návrh doručený žalovanému, čím v zmysle § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka bol zavŕšený proces uzatvorenia zmluvy. K procesu uzatvárania zmluvy o dielo a podpisu zmluvy zo dňa 22.08.2023 je potrebné uviesť, že žalovaný zotrúva na svojich prednesoch a opätovne uvádza, že sa snažil reflektovať na požiadavky žalobcu a upraviť v zmluve ním požadované zmeny, preto bola vypracovaná ďalšia zmluva, v ktorej boli zapracované dojednané zmeny, a ani uzatvorenie v poradí druhej zmluvy o dielo nič nemení na skutočnosti, že strany sporu boli zmluvou a jej dojednaniami viazané momentom uzatvorenia zmluvy, t. j. najneskôr dňom 02.08.2023.

Zotrval na svojich tvrdeniach, že zo strany žalobcu nedošlo k platnému odstúpeniu od zmluvy o dielo a to z dôvodov, že žalovaný odstúpil od zmluvy o dielo zo dňa 22.08.2023, a nie od zmluvy o dielo zo dňa 31.07.2023, odstúpenie od zmluvy nebolo vykonané v písomnej forme, platnému odstúpeniu od zmluvy absentuje vôľová zložka právneho úkonu s poukazom na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Doložil rozsiahlu mailovú komunikáciu, z ktorej celkom jednoznačne vyplynulo, že aj po odstúpení od zmluvy žalobca pokračoval v obchodnej komunikácii so žalovaným, požadoval od neho práce na diele a komunikoval s ním naďalej tak, akoby k žiadnemu odstúpeniu od zmluvy nebolo došlo. Zdôvodnenie prvostupňového súdu, že žalobca komunikoval so žalovaným aj po odstúpení od zmluvy ďalej preto, lebo zvažoval ešte spoluprácu s ním, a to formou uzatvorenia novej zmluvy alebo dodatku k zmluve, nemá logické opodstatnenie. Odstúpením od zmluvy dochádza k jej zrušeniu a od zmluvy sa spravidla neodstupuje preto, aby sa vzápätí uzatvárala zmluva nová. Oveľa pravdepodobnejším sa javí vysvetlenie, že žalobca skutočne v návale hnevu, neuvážene, a teda nie vážne mysleným spôsobom, od zmluvy odstúpil, čo následne korigoval vyjadrením, že to urobil len v návale hnevu, ale nemyslel to vážne. Opäť poukázal na veľmi nevyvážené hodnotenie dôkazov súdom, ktorý vykonané dôkazy vyhodnocuje výlučne v prospech žalobcu, bez zachovania akejkolvek objektivity a rácia. Absolútne sa nevysporiadal s ustanovením § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a konštatoval len, že v maily z 05.10.2023 žalobca potvrdil, že odstúpenie bolo myslené vážne. Komunikáciou, ktorá medzi stranami sporu prebiehala medzi 28.08.2023 a 05.10.2023, sa súd vôbec nezaoberal.

Súd konštatoval, že k odstúpeniu od zmluvy došlo podľa § 642 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a napriek tomu, že žalovaný predložil súdu vyčíslenie sumy pripadajúcej na už zhotovené práce a na účelne vynaložené náklady, súd sa pri hodnotení vykonaných dôkazov opäť priklonil k ich hodnoteniu priaznivejšiemu pre žalobcu a nevyhodnotil ich objektívne. Konštatoval, že žalovaný nepreukázal, kedy mali byť práce vykonané, avšak opäť poukázal na ustanovenie CSP, ktoré dáva súdu oprávnenie požadovať doplňujúce informácie a ukladanie povinností stranám za účelom zistenia informácií, ktoré mu chýbajú pre úplné a objektívne zistenie skutkového stavu. Procesné povinnosti a procesná zodpovednosť strán tvrdiť skutkové okolnosti a navrhovať dôkazy je doplnená oprávnením súdu požadovať ďalšie vysvetlenia, čo súdu umožňuje viesť konanie materiálne, teda takéto oprávnenie vyplýva z § 150 ods. 2 CSP. Ak považoval z hľadiska určenia času vykonanie jednotlivých prác predložené vyčíslenie za nedostatočné, tak mohol vyzvať žalovaného, aby preukázal, kedy boli tieto práce vykonané. Vo vzťahu k prácam vykonaným po odstúpení od zmluvy na základe požiadaviek žalobcu je dôvodné posúdiť ich ako bezdôvodné obohatenia na strane žalobcu, čím sa súd prvého stupňa rovnako nezaoberal. Preto v zmysle § 389 ods. 1 písm. a) CSP navrhuje napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Žalovaný v zákonom stanovenej lehote (16.05.2025) doplnil svoje odvolanie k upresneniu skutkových námietok v dôsledku nesprávneho ohodnotenia svedeckých výpovedí zo strany súdu prvého stupňa a zdôraznil, že súd prvého stupňa neprihliadol na výpovede svedkov H. B. I. a J. B. vykonané na pojednávaní 16.12.2024 a v odôvodnení na strane 5 až 13 napadnutého rozsudku označil tieto výpovede za „účelové“, resp. „menej dôveryhodné“, bez toho, aby konkrétne označil, v čom sú údajným spôsobom rozporné, konfrontoval ich s ďalšími dôkazmi a uviedol, prečo dáva absolútnu prednosť písomným listinám pred priamou výpoveďou dvoch relevantných osôb. Takéto hodnotenie porušuje zásadu voľného hodnotenia dôkazov a zásadu zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností, pretože ignoruje obsah oboch výpovedí, keď obaja svedkovia jednoznačne potvrdili, že prvá zmluva z 31.7.2023 bola účinná a strany podľa nej ďalej konali, ich tvrdenia nie sú v skutočnosti v rozpore s listinami, ale vysvetľujú kontext vzniku „dodatkov“ k zmluve, ktoré súd bez súvislostí vytrhol a nesprávne vyhodnotil. Predložil ako nové dôkazy čestné prehlásenia uvedených svedkov.

10. Žalobca k odvolaniu žalovaného sa vyjadril, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny. Súd sa dôkladne zaoberal skutkovým stavom veci a uzavrel, že k platnému uzatvoreniu zmluvy o dielo došlo 22.08.2023, keď žalovaný sám vo svojom odpore proti platobnému rozkazu označil dokument z 31.07.2023 za „prvý návrh zmluvy“, ktorý bol na základe požiadaviek žalobcu „prepracovaný“ do „druhého návrhu“ podpísaného žalobcom 14.08.2023 a žalovaným 22.08.2023. Text odporu žalovaného jednoznačne potvrdzuje, že prvý dokument bol len návrhom zmluvy, nie finálnou zmluvou. Okrem toho, viaceré nižšie uvedené skutočnosti potvrdzujú správnosť záveru súdu, a to mailovú komunikáciu medzi stranami, z ktorej vyplýva, že návrh z 31.07.2023 bol zaslaný žalobcovi 01.08.2023, žalovaný sám inicioval „opravenú verziu zmluvy“ mailom z 13.08.2023, prvý kontakt od p. B. (zodpovednej za komunikáciu s klientom po podpise zmluvy) bol až 21.08.2023, všetka následná komunikácia sa odvolávala na zmluvu z 22.08.2023, fakturácia zodpovedala finančným podmienkam zmluvy z 22.08.2023, nie pôvodnému návrhu, harmonogram prác sa riadil podľa termínov zo zmluvy z 22.08.2023 a námietka žalovaného, že súd neaplikoval § 43a až § 44 OZ je neopodstatnená. Súd

práve v súlade s týmito ustanoveniami skúmal, kedy došlo k definitívnemu konsenzu strán ohľadom obsahu zmluvy. Odstúpenie od zmluvy bolo platným právnym úkonom a súd správne aplikoval § 40 ods. 4 OZ. Tvrdenia žalovaného o absencii vážnej vôle žalobcu odstúpiť od zmluvy bolo súdom správne vyhodnotené ako nepodložené. Žalobca v maily z 05.10.2023 výslovne potvrdil, že jeho odstúpenie bolo myslené vážne. Skutočnosť, že žalobca zvažoval možnosť novej spolupráce formou novej zmluvy alebo dodatku, nijako nespochybňuje platnosť jeho odstúpenia od pôvodnej zmluvy. Žalovaný nepreukázal kľúčovú skutočnosť, že by akékoľvek práce vykonal v období trvania zmluvného vzťahu od 22.08.2023 do 28.08.2023. Uvedené potvrdzuje najmä mailová komunikácia p. B. z 18.09.2023. Súd odôvodnene zamietol návrh na obhliadku stien, keďže ani prípadná existencia stien by nepreukázala, že boli vyrobené počas krátko trvania zmluvného vzťahu. Doplnenie odvolania zo strany žalovaného bolo vykonané po márnom uplynutí lehoty na odvolanie, a preto ho považuje za nedôvodné. Ohliadnuc od uvedeného, u žalovaného ide ako počas celého konania o účelové konanie, ktorým v rámci koncentrácie súdneho konania a uplatnenia prostriedkov procesnej obrany a útoku mal žalovaný predložiť všetky dôkazy, čo nerobil, ale ich účelovo predkladal postupne, ako napr. s návrhom zmluvy o dielo 31.07.2023. Prílohy k uvedenému podaniu žalovaného obsahujú klamlivé informácie, lebo p. I. sám vo svojej výpovedi uviedol, že ide o novú zmluvu o dielo. Zároveň v čestných prehláseniach uvádzajú svedkovia odlišné tvrdenie ako to, čo prezentovali pod prísahou na pojednávaní, čo potvrdzuje ich nedôveryhodnosť. Na pojednávaní sa vyjadrovali v zmysle „nepamätám si“ či „neviem“, no a zrazu v čestných prehláseniach sa už rozpamätávajú, a to odstupom času po ich výpovedi. Námietky žalovaného sú účelové a nemajú reálny základ v skutkovom stave preukázanom v konaní. Navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11. Žalovaný v replike uviedol, že zotráva na všetkých svojich skutkových tvrdeniach ohľadne dátumu skutočného uzatvorenia zmluvy a poukazuje na rozpor vo výklade žalobcu, keď na jednej strane poukazuje na to, že žalovaný sám v podanom odpore označil dokument zo dňa 31.07.2023 za „prvý návrh zmluvy“, z čoho dovodzuje, že nešlo o zmluvu samotnú, ale len o jej návrh. Opomína pritom, že žalovaný v podanom odpore aj dokument zo dňa 14.08.2023 označil za „návrh“, konkrétne za „druhý návrh zmluvy“, pričom tam už nespochybňuje, že by išlo o zmluvu. Tiež úplne opomína fakt, že v podanom odpore žalovaný uviedol aj dátum, kedy žalobca podpísal prvý návrh zmluvy, ako aj fakt, že podpísaním zaslaného návrhu zmluvy dochádza de facto k jej prijatiu, s čím zákon spája zavŕšenie kontraktačného procesu. Žalovaný rovnako zotráva na svojej argumentácii vo vzťahu k posúdeniu platnosti odstúpenia od zmluvy a tvrdenie žalobcu, že žalovaný predkladal účelovo v súdnom konaní postupne dôkazy, sa nezakladá na pravde. V podanom odvolaní vysvetlil svoj postup vo vzťahu k predloženiu zmluvy zo dňa 31.07.2023 a okrem toho žalobcovi stále uniká okamih uzatvorenia zmluvy, ktorý nastáva podľa § 43c ods. 2 OZ okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Preto nebolo potrebné skúmať moment jej podpisu žalovaným, ale žalobcom.

12. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CPS), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednanú vec vecne správne posúdil (čas uzatvorenia zmluvy o dielo, platné odstúpenie od zmluvy o dielo, ako aj vykonané práce žalovaným v čase trvania právneho vzťahu medzi sporovými stranami). Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Z dokazovania vyplynulo, že sporové strany jednali medzi sebou ohľadne zmluvy o dielo, predmetom ktorej mala dodávka (výroba a montáž) EKO-KERAMICKÉHO rodinného domu. Medzi stranami prebiehala komunikácia prostredníctvom e-mailu. Prvá zmluva mala byť zo dňa 31.07.2023, ktorá bola žalovaným e-mailom zaslaná žalobcovi dňa 01.08.2023. Predmetnú zmluvu žalobca podpísal bez prepisu dátumu, ktorý bol na zmluve predtlačенý a fyzicky ju zaslal žalovanému. Následne medzi stranami prebiehala ďalšia komunikácia, z ktorej komunikácie vznikla nová zmluva, ktorá zmluva bola žalobcovi zaslaná e-mailom dňa 13.08.2023 s predtlačенým dátumom podpisu pri žalobcovi ako objednávateľovi dňa 14.08.2023. Rovnako ju žalobca podpísal a zaslal poštou žalovanému, pričom

žalovaný uvedenú zmluvu po doručení opečiatkoval prezentačnou pečiatkou s ev.č. 72, dňa 21.08.2023 (č.l. 67) a následne predmetnú zmluvu podpísal dňa 22.08.2023. Takouto prezentačnou pečiatkou žalovaný neoznačil došlú a podpísanú zmluvu žalobcom z 31.07.2023, ktoré žalovaný predložil do spisu (č.l. 60, 192). Podľa obsahu zmlúv zo dňa 22.08.2023 tak predloženou žalobcom (č.l. 13), ako aj žalovaným (č.l. 67) prílohou tejto zmluvy okrem iného bola i Štúdia dispozície rodinného domu o z.p. 259,05 m2, ktorú žalobca podpísal dňa 31.07.2023 a žalovaný dňa 22.08.2023 (č.l. 41). Podľa obsahu dvoch zmlúv z 31.07.2023 predložených žalovaným (č.l. 60, 192) zmluva neobsahovala takúto prílohu. Z popísaného skutkového stavu je možné uzavrieť, že obe strany sa správali tak, že za záväznú zmluvu o dielo považovali zmluvu zo dňa 22.08.2023. Napokon to vyplýva aj z ich e-mailovej komunikácie, ktorú podrobne opísal súd prvej inštancie a z tejto vyplýva, že strany medzi sebou jednali vždy v zmysle zmluvy zo dňa 22.08.2023. Napokon súd prvej inštancie správne konštatoval v bode 18. odôvodnenia, že zmluva obsahovala v bode 13.15 osobitné dojednanie, že „Táto Zmluva je platná a účinná dňom jej podpisu oprávnenými osobami Zmluvných strán.“. Takéto osobitné dojednanie platnosti a účinnosti zmluvy obsahujú oba návrh zmluvy (31.07.2023 aj 14.08.2023), pričom bolo preukázané, že žalovaný podpísal iba návrh zmluvy z 14.08.2023, a to dňa 22.08.2023. Preto poukazovanie žalovaného na ustanovenia § 43c a nasl. OZ a že v zmysle § 44 ods. 1 OZ bol zavŕšený proces uzatvorenia zmluvy je neopodstatnené. V danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, pričom žalobca bol v postavení spotrebiteľa a žalovaný dodávateľ, a obsah zmluvy pripravoval sám žalovaný, a teda aj platnosť a účinnosť zmluvy upravil osobitným ustanovením zmluvy. Že došlo k uzatvoreniu zmluvy dňa 22.08.2023 a nie 31.07.2023 svedčí aj skutočnosť, že žalovaný nezaslal žalobcovi faktúry v zmysle bodu 7.8 na základe zmluvy z 31.07.2023, ale až na základe zmluvy z 22.08.2023 (...na základe faktúry vystavenej pri podpise tejto zmluvy...).

15. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaný podpísal zmluvu až dňa 22.08.2023 (viď zmluva, prezentačná pečiatka, podpis prílohy-štúdie, e-mail). Pokiaľ ide o tvrdenia žalovaného v odpore (č.l. 58) tento v bode 1. uviedol: „Je pravdou tvrdenie žalobcu, že dňa 22.08.2023 uzatvoril ako objednávateľ so žalovaným ako dodávateľom zmluvu o dielo (ZoD). Je tiež pravdou, že žalobca poskytol žalovanému pôdorys podľa ktorého mal následne žalovaný spracovať PD pre stavebné konanie, avšak žalobca neuviedol fakt, že prvý návrh zmluvy o dielo podpísal už dňa 31.07.2023. Tento návrh zmluvy bol následne na základe požiadaviek žalobcu prepracovaný a dňa 14.08.2023 podpísal žalobca druhý návrh zmluvy, ktorý následne podpísal aj žalovaný dňa 22.08.2023. Nie teda pravdivé tvrdenie žalobcu, žeby žalovaný nereflektoval na jeho požiadavky.“. Z citovaného vyjadrenia žalovaného (hneď v prvej vete) je tiež potvrdené, že tento podpísal až druhý návrh zmluvy dňa 22.08.2023, aj keď poukazuje, že prvý návrh zmluvy bol žalobcom podpísaný dňa 31.07.2023. Žalovaný však nepreukázal a v tomto odpore ani netvrdil, že podpísal aj zmluvu zo dňa 31.07.2023, preto v zmysle bodu 13.15 zmluvy, táto nemohla nadobudnúť platnosť a účinnosť. Zároveň žalovaný k odporu pripojil i prvý návrh zmluvy, ktorý podpísal žalobca dňa 31.07.2023 (č.l. 60), ktorá skutočne nebola podpísaná žalovaným. Následne až v priebehu konania (po vylúčení konateľa na pojednávaní dňa 23.10.2024) žalovaný predložil ďalšiu kópiu prvého návrhu zmluvy, ktorý mal žalobca podpísať dňa 31.07.2023 a táto už obsahovala podpis zmluvy aj žalovaným dňa 31.07.2023 (č.l. 192). Takáto obrana žalovaného vzbudzuje dôvodné pochybnosti o tom, kedy mal skutočne (či vôbec) podpísať žalovaný zmluvu z 31.07.2023. Rovnako správne súd prvej inštancie konštatoval, že sa nejedná o totožné zmluvy, keď prvá predložená zmluva (č.l. 60) pozostávala zo 14-ich strán a podpis žalobcu je na tejto strane, pričom druhá zmluva (č.l. 192) pozostávala zo 16-tich strán a podpisy zmluvných strán boli na tejto strane. Porovnaním aj ich obsahu napr. bod 3.1 nejde o totožné zmluvy. Navyše ako už bolo skoršie konštatované zmluva z 31.07.2023 nebola označená prezentačnou pečiatkou žalovaného s označením ev.č. a dátumu prijatia.

16. Žalovaný v doplnenom odvolaní (učinené v zákonom stanovenej odvolacej lehote 16.05.2025) namietal nesprávne vyhodnotenie svedeckých výpovedí H. B. I. a J. B. a v odôvodnení na str. 5-13 napadnutého rozsudku ich mal súd prvej inštancie označiť ako „účelové“ resp. „menej dôveryhodné“ bez bližšieho zdôvodnenia. Pokiaľ ide o odôvodnenie napadnutého rozsudku v bodoch 1. – 12. obsahuje vyjadrenia sporových strán a nejedná sa o hodnotenia výpovedí svedkov súdom. V bodoch 13. – 32. uvádza súd prvej inštancie opis jednotlivých dôkazov (výpovede strán, svedkov, listinné dôkazy). Samotné hodnotenie vecí súdom obsahujú body 44. – 48., pričom ani v jednom z uvedených bodov súd prvej inštancie neuviedol, že výpovede svedkov sú účelové alebo menej dôveryhodné, iba vyhodnotil, čo z výpovedí svedkov ako aj ich e-mailovej komunikácie so žalobcom zistil. Preto odvolacia námietka v tomto bode je neopodstatnená. Predložené čestné prehlásenia svedkov B. I. a J. B. spolu s doplneným odvolaním je nutné v zmysle § 366 CSP považovať za novotu v odvolacom konaní, na ktorú nie je možné prihliadať. Odvolací súd len na okraj poznamenáva, že väčšiu silu dôkazu má výpoveď svedka pred súdom, kedy je svedok riadne poučený v zmysle § 196 ods. 2 CSP o povinnosti vypovedať pravdu

a nič nezamĺčovať, o trestnoprávnych následkoch krivej výpovede a o jeho práve odoprieť výpoveď. Pri výsluchu spomínaných svedkov pred súdom mali obe sporové strany možnosť svedkom klásť otázky, na ktoré aj odpovedali.

17. Žalovaný e-mailom dňa 28.08.2023 odstúpil od zmluvy zo dňa 22.08.2023. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že bola zachovaná forma písomného odstúpenia od zmluvy s poukazom na ustanovenie § 40 ods. 4 OZ. Odstúpenie od zmluvy mali strany dojednané v bode 13.3 : „Na odstúpenie od Zmluvy sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, Objednávateľ môže až do zhotovenia diela od Zmluvy odstúpiť; je však povinný zaplatiť dodávateľovi sumu, ktorá pripadá na práce už vykonané.“. Odstúpenie od zmluvy je adresný právny úkon, ktorý sa stáva účinným okamihom doručenia druhej zmluvnej strane. Prejav odstúpenia nie je možné zobrať späť, a to z dôvodu, že doručením odstúpenia nastupujú jeho právne dôsledky vyplývajúce zo zákona, a to zrušenie zmluvy od začiatku (§ 48 ods. 2 OZ). Žalovaný namietal nedostatok vážnej vôle na strane žalobcu na odstúpenie od zmluvy, keď sa mal tento vyjadriť, že odstúpenie odoslal v hneve. Uvedené tvrdenie nebolo v konaní preukázané, žalobca to nepotvrdil, naopak trval na svojom odstúpení. Napr. jeho reakcia na e-mail z 18.09.2023, že nerozumie oznámeniu o ukončení výroby a zaslanej faktúre z dôvodu potvrdenia e-mailu zo dňa 28.08.2023, ktorým bolo potvrdené prijatie odstúpenia od zmluvy. To, že rokoval aj ďalej so žalovaným nemohlo na odstúpení od zmluvy nič meniť, keďže zmluva zanikla ex tunc a odstúpenie nie je možné vziať späť. Teda mohli rokovať iba o uzatvorení novej zmluvy. Žalobca svoje správanie náležite odôvodnil, zaujímal sa naďalej či je žalovaný schopný zhotoviť mu dom podľa jeho požiadaviek, mal záujem aby jednotlivé diely boli v celku a keď mu žalovaný tvrdil, že steny-múry mal zhotoviť, mal záujem si tieto obzrieť, čo mu žalovaný neumožnil. Žalobca od zmluvy o dielo z 22.08.2023 platne odstúpil v zmysle ustanovenia § 642 ods. 1 OZ.

18. Nakoľko odstúpením od zmluvy o dielo došlo k jej zániku ex tunc, každý z účastníkov je povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal (§457 OZ). Pokiaľ ide o zhotoviteľa diela tomuto v zmysle osobitnej úpravy v § 642 ods. 1 OZ objednávateľ je povinný zaplatiť sumu, ktorá pripadá na práce už vykonané, pokiaľ zhotoviteľ nemôže ich výsledok použiť inak, a nahradiť mu účelne vynaložené náklady. Nebolo sporné, že žalobca uhradil žalovanému na základe vystavených faktúr celkom sumu 15.340,14 eur na základe bodu 7.8 zmluvy o dielo. Preto po zániku zmluvy žalobcovi vzniklo právo na vrátenie tejto sumy v zmysle ustanovenia § 457 OZ.

19. Žalovaný tvrdil, že mu vznikli náklady na vykonanie diela v celkovej sume 27.615,02 eur, ktoré vyčíslil listom z 06.12.2024. Z predmetného vyčíslenia nie je zrejmé, kedy boli práce vykonané (okrem ohliadky na mieste 30.08.2023), preto nebolo možné porovnať, či náklady vznikli žalovanému v čase trvania zmluvy, teda v čase od 22.08.2023 do 28.08.2023. Konateľ žalovaného v rámci dokazovania výsluchom strany sa nevedel vyjadriť, kedy boli steny domu vyrobené, ale že určite do dátumu 28.8.2023. Svedkyňa J. B. sa vyjadrila, že sa začali vyrábať asi v polovici augusta a z jej e-mailu z 18.09.2023 žalobcovi vyplynulo, že steny mali byť „dnes“ t.j. dňa 18.09.2023 vyrobené. Žalobca uvedené namietal ihneď po doručení faktúry, s poukazom na to, že však od zmluvy odstúpil 28.08.2023, preto tomu nerozumie a e-mailom z 21.09.2023 žiadal o informáciu, kde sú steny uskladnené, mal záujem si tieto osobne obzrieť, čo mu nebolo umožnené. Javí sa nelogické tvrdenie výroby stien, keď v čase po odstúpení od zmluvy žalobca žiadal o novú cenovú ponuku s navýšením stien o 15 cm a zásuviek, 12.9.2023 zasielal pripomienky k rozmerom okien a dverí, 13.9.2023 doplnenie požiadavky na okno v miestnosti, 14.9.2023 požiadavky odstránenia krbu, umiestnenie sušičky, doplnenie kóty na sprchovací kút, teda nemohla byť kompletná projektová dokumentácia, o aký konkrétny dom sa bude jednať, aby mohli byť vyrábané steny domu, navyše v zmluve bod 4.1 sa konštatuje, že v obvodovej konštrukcii a nosnej konštrukcii budú zabudované trubky i krabice pre elektro, stuženie, niky pre inštaláciu rozvodov vody a kanalizácie, spojovacie segmenty stien i stropu. Uvedené nasvedčuje tomu, že v danom čase spolu rokovali o možnosti budúcej spolupráce na dom v zmysle požiadaviek žalobcu, teda boli v štádiu upresňovania požiadaviek žalobcu. Žalovaný si uplatnil náklady i za vyhotovenie projektovej dokumentácie pre stavebné povolenie a realizačný projekt, avšak nepreukázal, že je skutočne vyhotovená, najmä pokiaľ ide o projektovú dokumentáciu pre stavebné povolenie, keď v zmysle zmluvy bod 5.4 písm. g/ mal žalobca povinnosť zabezpečiť stavebné povolenie, ku ktorému bola potrebná práve projektová dokumentácia.

20. Pokiaľ žalovaný namietal v odvolaní, že súd prvej inštancie mal postupovať v zmysle § 150 ods. 2 CSP a vyzvať ho na doplňujúce informácie a podieľať sa tak na materiálnom zistení skutkového stavu, uvedené ustanovenie upravuje povinnosť strán pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia. Žalovaný tvrdil, že v zmysle zmluvy o dielo vykonal pre žalobcu práce a tým mu vznikli náklady, ktoré vyčíslil. Tieto tvrdenia bol povinný preukázať a predložil písomné vyčíslenie nákladov,

avšak v tomto vyčíslení nešpecifikoval, kedy malo dôjsť k výkonu týchto prác, okrem ohliadky staveniska, ktoré bolo po zániku zmluvy 30.08.2023. Súd nemôže nahrádzať procesnú povinnosť strán navrhovať, resp. predkladať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Materiálny korektív v zmysle § 150 ods. 2 CSP nemôže nahrádzať procesnú aktivitu strán a ich povinnosť tvrdiť. Napokon na uvedené otázky odpovedal konateľ žalovaného v rámci výsluchu strany konania na pojednávaní dňa 23.10.2024, keď sa vyjadril, že obvodové steny domu boli vyrobené v čase odstúpenia od zmluvy, nevedel sa vyjadriť, prečo bol žalobca o tom informovaný až 18.09.2023. Uviedol, že každý prefabrikát je unikát, má svoje rozmery, otvory pre okná, dvere, dom žalobcu bol špecifický už v samotnej architektúre, čo sa týka výrezov pre okná a dvere, tieto boli so žalobcom odsúhlasované až po odstúpení od zmluvy pre účely stavebného povolenia, ale steny už boli vyrobené. Rovnako bola vypočutá žalovaným navrhnutá svedkyňa J. B. na pojednávaní dňa 16.12.2024, ktorá sa vyjadrila, že nevie presne, kedy sa podala požiadavka do výroby, čo sa však rieši hneď po podpise zmluvy. Dňa 5.9.2023 žalobcovi zaslala náklady vypracovanej štúdie. Po odstúpení od zmluvy zaslala žalobcovi vyúčtovanie, čo vypracovala v rámci interných predpisov firmy a nevie sa vyjadriť prečo súčasťou vyúčtovania nie sú obvodové steny. Posledné vyúčtovanie predložené žalovaným nerobila. Projekt do výroby zadáva projekcia po vyhotovení všetkých projektových vecí k výrobe a po schválení pánom K. (úsek realizácie) ide to do výroby, o čom ona nemusí byť informovaná. Teda v zmysle uvedeného, už nebolo potrebné, aby súd postupoval v zmysle § 150 ods. 2 CSP a vyzýval žalovaného na doplnenie svojich tvrdení, keď pri výsluchu konateľa a svedkyne boli kladené otázky ku skutočnosti, kedy malo dôjsť k vykonaniu časti diela. Avšak ani týmito dôkazmi nebolo jednoznačne preukázané, či v čase trvania zmluvy od 22.08.2023 do 28.08.2023 vznikli žalovanému náklady ním tvrdené. Uvedené by nebola preukázala ani obhliadka na mieste samom, keďže obhliadkou by nebolo možné ustáliť, kedy došlo k týmto prácam. Preto žalovaný neunesol dôkazne bremeno, že v čase trvania zmluvného vzťahu so žalobcom vykonal práce, ktorých výsledok nemôže použiť inak, z ktorého dôvodu by mu prislúchala náhrada za tieto práce.

21. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

22. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP spolu so závislým výrokom o nároku na náhradu trov konania, keď správne aplikoval zásadu úspechu v konaní.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, aplikujúc § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

24. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)